

[Boligministeren.]

fremhæve, at kommissionen under sit arbejde faktisk har opnået resultater sådan at forstå, at selve forenklingen af hele opbygningen gennem fusioner forholdsvis nemt kan gennemføres, så snart folketinget tilvejebringer det legale grundlag. Så jeg føler grund til at takke kommissionen, og jeg vil også gerne gøre den tilføjelse, at jeg synes — når man læser kommissionsbetænkningen — at det er en ganske overordentlig velskrevet analyse af hele denne problematik.

Nu er det ikke meningen, at vi skal drøfte enkelthederne i kommissionsforslaget ved denne lejlighed. Jeg kan sige til det høje folketing, at det er hensigten på grundlag af kommissionsbetænkningen at fremsætte et lovforslag inden 15. marts; det kan altså i så fald komme til at indgå eller skal i så fald indgå i de overvejelser, som vi her gør os. Men det bliver jo et lovforslag, som først og fremmest kommer til at vedrøre struktur- og vurderingsproblemer og andre af de ting af mindre central, men naturligvis væsentlig betydning, som ikke er berørt i den lovgivning, der er fremlagt for folketinget her i dag.

Hr. Ømann var på baggrund, formoder jeg, også af realkreditkommissionens betænkning inde på betragtninger over indeklån. Jeg forstår, at nu får vi et forslag fra socialistisk folkepartis side, hvor man i mere konkret form vil udmønte disse tanker. Jeg vil på forhånd gerne sige, at jeg med stor interesse vil drøfte denne tanke, også fordi jeg i den måske aner nogle muligheder for at bidrage til at skabe et mere stabilt grundlag for en langsigtet finansiering af byggeriet, hvilket jo atter er forudsætningen for, at planlægningen kan komme til at foregå i fornøden tryghed. Man kan selvfølgelig have sine tvivl om, hvorvidt der er bæreevne i samfundet, men kan man finde frem til, hvordan man skal kunne honorere det tilsagn, man gennem sådanne værdifaste papirer på fremtiden udsteder til de mennesker, der sparer op, så synes jeg da kun, det vil være af den allerstørste betydning og også af den største betydning i relation til selve boligsagen.

Jeg skal ikke gå meget ind på hr. Arne Larsens betragtninger, men han sagde, at vi

— det må jo blive de fire boligforligspartier — da vi havde sluttet boligforliget i 1966, hævdede, at nu havde vi løst boligproblemerne én gang for alle. End ikke det citat, som hr. Knud Østergaard havde af hr. Axel Ivan Pedersens udtalelse, kunne på nogen måde udlægges således, at vi virkelig skulle have haft den selvtillid. Jeg erindrer da for mit vedkommende helt klart, at jeg sagde, at vi ikke mente dermed at have løst boligproblemet. For det første omhandlede boligforliget jo ikke alle boligproblemer — der var en lang række problemer, som ikke var med i selve boligforliget — og dertil kom naturligvis, at vi vidste, at med dette tog vi et skridt frem, men en total løsning var det ikke, og så meget des mere grund er der naturligvis til nu at overveje situationen, hvor vi står midt i perioden. Det synes jeg ikke er et forhold, man skal dramatisere mere end allerhøjest nødvendigt.

Jeg skal ikke gøre yderligere bemærkninger. Nu går disse forslag jo til 21 mands udvalget. Jeg kan sige, at samtidig vil vi fremskaffe yderligere materiale også til boligudvalget. Jeg har nævnt, at ejerlejlighedsundersøgelsen vil gå til boligudvalget, så snart den foreligger, og der udføres jo også på andre fronter inden for sektoren et arbejde, som kan få betydning for vore vurderinger.

Jeg kan ikke lade være at sige til sidst, at udviklingen rider meget hurtigt, tror jeg, på dette område, og også den tekniske udvikling løber overordentlig hurtigt. Som det vil være medlemmer af tinget bekendt, har boligministeriet i samarbejde med statens byggeforskningsinstitut taget initiativ til oprettelse af et udviklingsråd. Jeg må sige, at da vi begyndte at arbejde med de planer, var det for mit vedkommende ud fra den forudsætning, som det også stadig væk er, at nu gjaldt det om at udnytte eksportmulighederne, men efterhånden som jeg har arbejdet med det, er jeg blevet klar over, at udviklingsrådet også får en rent defensiv opgave, nemlig den at klare sig over for den konkurrence, som vi kan blive påført af udlandet. Jeg tror, at Danmark har store muligheder for at hævde sig på boligområdet, og der er også i byggerapporten adskillige gode tanker, som kan fremme en udvikling i den retning, men det forudsætter, at